U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2017, č. j. 22 A 135/2014 - 71,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 1. 6. 2017 kasační stížnost směřující proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud"), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2014, č. j. MPSV-UM/10735/14/4S-ZLK, sp. zn. SZ/1271/2014/4S-ZLK. Tímto rozhodnutím bylo jako nepřípustné zamítnuto odvolání Ing. J. P. podané proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 10. 9. 2014, č. j. 277618/14/VS, kterým byla žalobkyni uložena povinnost vrátit přeplatek na dávce státní sociální podpory - přídavek na dítě, která jí byla přiznána a vyplacena neprávem za období ode dne 1. 1. 2013 do dne 31. 8. 2013 ve výši 700 Kč měsíčně, celkem 5600 Kč, neboť žalobkyně nesplnila zákonnou oznamovací povinnost tím, že v zákonem stanovené lhůtě neoznámila ukončení soustavné přípravy na budoucí povolání, tudíž nebyla ve smyslu zákona o státní sociální podpoře ode dne 1. 1. 2013 považována za nezaopatřené dítě.

[2] Žalovaný zamítl odvolání podané proti rozhodnutí ve věci přeplatku Ing. J. P., neboť nedoložila plnou moc k zastupování, konstatoval, že jediným účastníkem správního řízení ve věci přeplatku je M. P., která je oprávněna k podání odvolání.

[3] Krajský soud shledal postup žalovaného v souladu se zákonem a žalobu podanou Ing. J. P. zamítl. Proti tomuto rozsudku podala jmenovaná (stěžovatelka) kasační stížnost. Nejvyšší správní soud považuje za vhodné uvést, že krajský soud nesprávně z podané žaloby převzal označení účastníků a označil jakožto žalobkyni M. P., byť žaloba směřovala do rozhodnutí, kterým jako nepřípustné bylo zamítnuto odvolání podané Ing. J. P.; tato

byla jeho jediným adresátem a příjemcem. Ing. J. P. také sama žalobu do rozhodnutí stran nepřípustnosti svého odvolání podala. Nejvyšší správní soud v nesprávném označení účastníků již nepokračoval, proto na místo žalobkyně, a poté stěžovatelky správně uvedl Ing. J. P.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 6. 2017, č. j. 5 Ads 154/2017 - 6, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě sedmi dnů od doručení usnesení předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno do vlastních rukou formou náhradního doručení dne 8. 7. 2017. Stěžovatelka však své zastoupení advokátem ve stanovené lhůtě ani později nedoložila a současně neprokázala, že má vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, přestože byla ve zmíněném usnesení poučena o následcích nesplnění této výzvy.

[5] Nedoložení zastoupení stěžovatelky požadované § 105 odst. 2 s. ř. s. brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu